

Reportáž z cesty: Západoaustrálie, 2007 - Hledání Iákovice (1. část)

Přítel - spávek pán Radek Kastner

[05.02.2009]

Aktualizováno [25.02.2009]

Cesta:

Toto je část - část z celkového části reportáže, která dokumentuje - která ze zlatých masožravých hřebů z cesty s mou manželkou Beth v září 2007 po Austrálii. Tato část cesty pokračuje tam, kde předcházela - skončila a za částí popisem velmi deštivého dne, který jsme strávili v tichou ve voze na cestě mezi oblastí kolem Harvey a jižní - m - m Austrálie. Samozřejmě - jsme přiblížili zastavovali a viděli opravdu skvělé věci. Druhý den byl natolik vzrušující - , že zanechal vypílený znaky na mém mozku...

Ráno pro mne začalo poněkud brzy. Hlasitě přišlo celou noc; ale byl jsem natolik unaven, že jsem byl ze spánku vyrušován pouze přelíčením, kdy jsem přišel s vjímenou zúživostí. Rozedná - bylo utlumeno téměř kými mraky, a kdy jsme se s Beth probudili, Phill už poletoval po domě. Ukázal nám konstrukci, kterou postavil na svém domě, aby mohl splnit požadavky své rodiny potě, co děti vyrostly.

Když jsme se s Phillemem bavili, Beth se kradla kolem a hledala ptáky. Phill šije na poklidném předměstí, ale není pochyb o tom, že si souseďmi podivně šeny s dalekohledem, kráje - ulicemi kolem sychravým rjím, oblečeně pouze do pyšama.

U kávy jsme probárali naše plány; tak jsem si vybral vybavení - pro další vzrušující - den v přímé rodě. Neočekávaně a navzdory tomu, že nám veškeré přímé Phill podrobně vysvětlil itinerář pro dnešek, za pouhých - hodiných v a jednotlivých slov, nám začalo docházet, že jeho plány byly hodně rozdán od toho, co jsme nakonec skutečně realizovali. Másto běžného jednodenní - exkurze naplánoval nakonec Phill téměř - denní - cestu!

Dejiny ovocí srážky:

Na je putovní - začalo. Jeli jsme na jih, přes Bunbury, a nebyli jsme daleko
msta, kde jsme předchozího dne navštívili lokalitu s *Utricularia*
multifida, když Phill sjel

z dálnice a zaparkoval na sešném okraji silnice. Dělá bubnoval do
střechy vozu, ale byl jsem natolik vzrušen, že jsem tomu nevěnoval příliš

pozornosti. Vyskočili jsme ven a pokračovali po stezce, která nás zavedla do

otevřeného zalesněného prostředí - zvaného jarrah (*Eucalyptus marginata*). A pokud myslím otevřeného
tvořeného ústím, byl jsem překvapen bez vegetace. Bylo to skoro jako navštívit dny
obklopené lesy.

Phill ukázal do pásu. Tam, bez jakékoli ochrany nebo přikrytí, byly tucty
růžic malých *Drosera paleacea*!

Tyto rostliny rostly na straně svahu tvořeném tím nejjemnějším páskem. Myslel
jsem na nepořádaný úsas straveného procházením dun se skloněnou hlavou a nohama
vámá - má - pásek "neopatrně loví" by zde snadno mohl udělat nějakou hloupost a
vyhladit zcela tím celou populaci rosnatek v tomto malém ústí.

Váiml jsem si, že tato oblast byla ržná překážka stopami od motorek a
ržných terénních strojů.

Já i Beth jsme začali tyto rostliny fotografovat, i přesto, že děláme pokračoval.
Máte si váimnout, že je pásek pokrytý dalky od dešťových kapek. Dáky
proměnlivěmu počasí nám navlhlo naše fotografické vybavení, což má velmi
znepokojilo.

Dělá vzrstal do mokré krutosti, a když jsem postupně promokl a prochládal,
ukryl jsem se pod malou káminatou újovněky (*Leptospermum*). Pod tímto káminami rostla
Drosera paleacea také,
což mi udělalo radost, protože tato oblast nebyla atraktivní pro motorkáře.
Váimněte si, že fotografie obsahuje i roztroušené rostliny *Drosera*
menziesii.

Promokání:

OK, teĎ• zaĎ•alo prĎjet skuteĎnĎ silnĎ. Nesl jsem sebou takĎ velkĎ½ plastovĎ½ plĎjt, kterĎ½ pouĎ¼Ď-vĎim na rozptĎlenĎ- dennĎ-ho svĎtla, ten jsem galantnĎ dal Beth, jako protideĎřovou ochranu, aby zĎstala suchĎj a ochrĎnila svĎj fotoaparĎjt. (Na rozdĎ-l ode mne mĎla obleĎenĎĎ obleĎenĎ- vhodnĎĎ do deĎjtĎ.) BohuĎ¼el byl dĎĎĎĎ vĎjudypĎĎ-tomnĎ½. VĎjechno, mĎ nevyluĎujĎ-c, vĎhlo vĎ-c a vĎ-c kaĎ¼dou sekundou.

DĎĎĎĎ, jen tak mimochodem Ď“ bylo docela chladno, je dĎĎĎĎ a jĎ se choulil ve vlhkĎ mizĎrii pod chladnĎ½m a kapajĎ-cĎ-m kĎĎovĎ-m. Beth stĎje fotografovala svĎ rostliny (co jĎ- k Ďertu tak dlouho trvĎj!?), takĎ¼e jsem pĎĎmi ĎekĎjnĎ- vyfotil toto malĎ Styliidium repens. Rostlina velmi dobĎĎ zapadala do svĎho okolĎ-

Navzdory mĎmu hubovĎjnĎ-, Ď¼e jĎ- zvlhne fotoaparĎjt, Beth zatvrzele fotografovala v deĎjti. Ani jsem si nestaĎil vĎjimnout, Ď¼e Phill se jiĎ¼ pĎĎed nĎjakou dobou vzdĎjil, a jĎ pĎĎedpokĎdal, Ď¼e do svĎho teplĎĎho a suchĎĎho auta. Ďekl jsem Beth, Ď¼e se vracĎ-m.

I kdyĎ¼ jakmile jsem doĎjel k vozu, potkal jsem Phill, kterĎ½ trĎvil deĎřovou pĎĎehĎĎku zkoumĎjnĎ-m okolnĎ- mokĎĎiny s ĎajovnĎ-ky. SnaĎ¼il jsem se zakrĎ½t svĎj ĎĎs, kdyĎ¼ jeho poĎĎ-nĎjnĎ- odklonilo mĎ kroky, smĎĎĎujĎ-cĎ- k suchu auta, a jĎ se za nĎ-m vydal do mokrĎĎho kĎĎovĎ-, kterĎĎ prĎjvĎ zkoumal.

StojĎ- za to zmoknout!

NapĎĎed mĎ zavedl podĎl pĎ-seĎnĎĎ stezky. DĎĎĎĎ se zaĎal mĎ-rnit do pĎĎehĎĎky, takĎ¼e to uĎ¼ nebylo tak straĎjnĎĎ. Bylo to skoro pĎĎĎ-jemnĎĎ. Ale potom mĎ Phill nasmĎroval do kĎĎovin, kterĎĎ byly tĎĎ¼ce nasĎklĎĎ kapkami studenĎĎ vody. DobĎĎe, zanĎ-cen Ď- bylo to, proĎ• jsme sem pĎĎijeli, takĎ¼e jsem veĎjel mezi kĎĎoviny, opĎtovnĎ skrĎpĎn studenou vodou.

(MoĎ¼nĎj jste si vĎjimli, Ď¼e mezi mĎ zĎjliby nepatĎĎ- bĎ½t mokrĎ½ a prochladiĎ½.)

A tohle je to, co mi chtĎl Phill ukĎjat. Tyto extrĎĎmnĎ zajĎ-mavĎĎ rĎĎ¼ice patĎĎ-exemplĎĎm Drosera zonaria! FantastickĎĎ!

NenĎ- to parĎda, jak jsou tyto rĎĎ¼ice tĎĎmĎĎ ukrytĎĎ v pĎ-sku? ProtoĎ¼e si rostliny zvolily tuto kamuflĎ¼, nebyli jsme zpoĎĎjtku schopni nalĎĎt jinĎĎ exemplĎĎĎ neĎ¼ tyto. Ale po pĎr minutĎjch jsme si vĎjimli dalĎĎ-ch rĎĎ¼ic tu i tam v ĎajovnĎ-kovĎĎm houĎjtĎ-

VÁ-ce rá-áic:

Och ÁlovÁe, tuto rostlinu miluji. Ve skutečnosti ji má; tolik rád, Áe jsem ani nepostÁehl, Áe se opÁt spustil dÁÁ. PÁedÁ-m, neÁ jsem si toho vÁjmi, navlhl mi fotoaparÁit â€“ viditelnÁ jsem nenaslouchal mámu vlastnÁ-mu nevrÁmu a pokryteckÁmu upozorÁovÁjnÁ- Beth. SnaÁil jsem se nalÁzt nÁjakÁ suchÁ hadÁÁ-ky, abych svÁ vybavenÁ- otÁel, ale sÁm jsem byl promoÁen od hlavy aÁ k patÁ.

DÁÁ natolik zesÁ-lil, Áe jsme se rozhodli, Áe se vrÁtÁ-me do vozu. PodÁl cesty jsme našli nÁkolik koloniÁ- D. erythrorhiza subsp. erythrorhiza. Byly na ÁpatnÁm má-stÁ pro fotografovÁjnÁ- (pod oplocenÁ-m z ostnatÁho drÁtu) a dÁÁ byl neÁnavnÁ½, takÁe jsem upustil od jejich fotografovÁjnÁ-. Bylo to v tÁ chvÁ-li pravdÁ-podobnÁ moudrÁ rozhodnutÁ-, ale kdyÁ sedÁ-m ve svÁ suchÁ a teplÁ kancelÁÁi, je to jedno z tÁch, kterÁ½ch troÁku lituji. Oh skuteÁnÁ â€“ pouze vÁ½mluva pro skuteÁnÁ- dalÁ- nÁvÁitÁvy!

PtÁci:

PokraÁovali jsme dÁle k jihu. Beth se zajÁ-mÁ o masoÁravÁ rostliny, ale daleko vÁ-ce se zajÁ-mÁ o sledovÁjnÁ- ptÁkÁ, takÁe Phill zastavil u malÁ rezervace, kterÁ obsahovala karri tree (Eucalyptus diversicolor), zvanÁ tÁÁ Gloucester Tree. Phill nÁm ukÁjal, Áe kdyÁ zamÁvÁte ve vzduchu jablkem, máÁete bÁ½t zavaleni hejnem malÁch papouÁkÁ.

Tady vidÁ-te Beth a Philla, jak poskytujÁ- pÁÁ-hodnÁ prostÁedÁ- pro rosely (Platycercus icterotis, rosela ÁlutolÁ-cÁ-, pozn. pÁÁekl.). Byli tam takÁ dalÁ- velcÁ- ptÁci, vÁetnÁ velkÁ½ch â€žAustralian ringneck parrotsâ€œ (Barnardius zonarius; zvanÁ½ch tÁÁ â€žthe twenty-eight parrotâ€œ, Áesky barnard lÁ-mcovÁ½, pozn. pÁÁekl.). Tihle ptÁci jsou velcÁ- kolem 35 cm a vidÁt jednoho z nich letÁt vysokou rychlostÁ- a smykem pÁÁistÁit na PhillovÁ hlavÁ, bylo celkem potÁÁitelnÁ. Máli drÁpy.

Tohle je Phill, pÁÁedstÁ-rajÁ-cÁ- italskou kaÁnu.

Hello:

Neodolal jsem p^á-vabu t^á›chto mal^á½ch pt^á›jk^á-. M^á›l jsem sebou svou makro ^á•^á•ku a tak jsem z ruky vyfotil tento sn^á-mek mal^á•ho, jablko konzumuj^á-c^á-ho p^á™^á-tele na m^á• ruce.

Nebyly zde ^á¾^ádn^á• viditeln^á• maso^á¾^árav^á• rostliny, tak^á¾^áe zat^á-mco Beth hledala pt^á›jky v k^á™^áov^á-, j^á› m^á›l p^á™^á-le^á¾^áitost vym^á›nit m^á• promo^á•en^á• pono^á¾^áky. Po chv^á-li jsme se vr^á›tili do auta a pokrač^á•ovali v na^á›^á- cest^á› k jihu.

Kamenit^á½ povrch:

Pokrač^á•ovali jsme v na^á›^á- cest^á› k jihu, a^á¾^á jsme t^á•m^á›^á™ opustili Austr^á›lii. Jen n^á›jak^á½ch 7 km od ji^á¾^án^á-ho oce^á›nu zastavil Phill auto a nechal n^á›s prot^á›hnout si nohy. Mysl^á-m, ^á¾^áe u^á¾^á byl unaven^á½ s neust^á›l^á•ho poslouch^á›n^á-m^á•ho sku^á•en^á- po rostlin^á›ch, ve chv^á-li, kdy se mi jen tak vysm^á-val (Phill: "Vid^á-^á› to prostranstv^á-? Tady je spousta rostlin"; Barry: "Waaaahhhh!").

Vybral zaj^á-mav^á• m^á-sto k zast^á›vce. Sousedilo s velkou m^á½tinou, na kter^á• slibovaly granitov^á• a mechem obrostl^á• pahorky slibovaly excelentn^á- lov na maso^á¾^áravky.

Drosera glanduligera:

Nen^á- to p^á›kn^á› rostlina? Pod^á-vejte se, jak velk^á› jsou kv^á›tenstv^á-! Velk^á• kv^á›ty vypadaj^á- tak t^á›^áce, vypadaj^á-, jako by cht^á›ly rostliny p^á™^áevr^á›tit. Bohu^á¾^áel nebyl ^á¾^ádn^á½ z kv^á›t^á› otev^á™^áen^á½, mo^á¾^án^á› d^á-ky podmra^á•en^á½m podm^á-nk^á›m. Ov^á›jem nasv^á-cen^á- bylo i tak skv^á›l^á•.

Pokud m^á›te tento druh r^á›di, m^á›m tady pro v^á›s dal^á›^á- fotografii!

Skalnat^á½ okraj:

Bohužel máj spokojený a suchý stav nevydržel příliš dlouho. Začalo opět pršet. Mážete vidět, že jsou tyto rostliny docela mokré.

Jeden z májch ovladačů na fotoaparátu začal selhávat, bez debaty díky promočeni, která nastalo na lokalitě Drosera zonaria. Nechtěl jsem ho pokazit ještě víc, tak jsem se snažil použít svůj difuzor jako ochranu před deštěm, ale fungovalo to pouze jako sbíračky vody stékajícími dolů po májch zádech a dolní částí kalhot. Brzy jsem byl znovu prokletý promočením. Takovou cenu jsme museli zaplatit!

Jako protiklad téměř velké a kvetoucí rostlinám je zde tento drobný, ale okouzluje malými exempláři pro vaše potěšení.

Ráno květy:

Skvělá "mechová membrána" drží se na skalnatém povrchu, byla zjemněna pro ráno kvetoucí Utricularia multifida. Hmm, na tomto snímku je množství zajímavých svítek.

Tady je další snímek z této lokality.

Vím, že si používám štětky na dřevo, ale nebylo nikoho, koho bych mohl obviňovat z tohoto nepohodlí, vyjma sebe. Nikdo mne nenutil lehat si na zem na studený granit, abych zalehl proud dešťové vody!

(Z koho si to tady snažím dělat legraci "byly to skvělé okamžiky máho života!")

Laloňatost:

Spodní korunní pysk (tzv. spodní okvětní lístek) na této rostlině Utricularia multifida byl daleko víc vykrojen než u rostlin, která jsme viděli včera. Také byly skvrny byly menší.

Světle zelená rosnatka:

Ano, vám, byste rádi věděli, co to je za rosnatku. Je to *Drosera modesta*, malá a drobná druh. Vím, že si, jak je stonek klikatý a jak jsou listy márně zahnuté.

Tady je další pohled na prostě, která ukazuje, že i takováto relativně prostě prostě márně nabídnout spoustu zajímavých věcí, jako například márně - *Drosera glanduligera*.

Jedna věc, kterou nevidíte díky vašemu kompozice, jsou travnaté vypadající rostliny, které byly na mechu velmi běžné. (Máte jednu z nich vidět jednu z nich uprostřed vzadu na snímku, který byl původně k předchozímu odstavci.) Tato rostlina je *Romulea rosea* (Guildford grass), nepůvodní, invazivní a z kultury do původní rodiny zavlečená. Nezdá se, že by původní vytláčením původní rostlinstvo a doufám, že tomu tak bude i v budoucnu.

Usměřte se dovnitř:

Zatímco já jsem se ukryl před neustálým deštěm pod můj obličejní plastový kryt, mrknul jsem kolem a zjistil jsem, že Beth našel jak před dýla Philla, aby se stal jejím permanentním deštěm. Phill to pro mě neudělal, ale předpokládám, že je to proto, že je Beth daleko roztomilejší než já.

Hmmm, i odtud jsem mohl vidět, že pracuje s opravdu krásným souborem květů *Drosera glanduligera* a *Utricularia multifida*. Proklatě, před bych si, abych je uviděl já. Možná svoje fotografie pro vás zveřejní online. Tak jsem si všiml, že si chytla vybrala k lehnutí místo, která nemá neotřekala dešťová voda, na rozdíl od toho proudu, který jsem si předtím pro ulehnutí vybral já.

V době, kdy si Beth a Phill hráli s těmito rostlinami, vydal jsem se zpět k autu vydávající cívky - zvuky přímě každé promořením kroku.

Jo, studená mizérie u rájů - mou duši mne zahnala zpět do auta. Ale potom jsem si všiml, že na neobjeveném místě stranou cesty, ne daleko od jakýchsi 5 metrů, rostla velice krásná rosnatka, připomínající - po úbojovně - ku. Ano, objevovala se z poloviny vysoké vegetace mokré od deště a prozkoumat ji by znamenalo promořit se až po kolena, ale neměl jsem jinou volbu než sledovat hlas sirény. Vystoupil jsem z auta a zjistil, v dýsu, že hustá vegetace ukrývala fakt, že se okraj cesty strhá svažuje dolů. Sesurfoval jsem několik metrů dolů

kopcem, a¼ jsem se nakonec zastavil (dã-ky bohu jsem stãile stãil) v nã•em, co se skute•nosti bylo po prsa vysokã½m, silnã mokrã½m plevem. Klestil jsem si cestu skrz nãj, abych se k rosnatce dostal a jako podãkovãjnã- mne okolnã- rostliny zahrnovaly chladnou, mokrou, deãïovou vodou.

Bã°, bã°, bulibuli.

Zãipadnã- Austrãlie, 2007 - Hledãinã- Iãã•kovice (2. ããist)

Zãipadnã- Austrãlie, 2007 - Hledãinã- Iãã•kovice (3. ããist)

Reportã¼ z cesty: Novã½ Jiã¼nã- Wales, Austrãlie (1. ããist) (volnã pã™ã-stupnã½)

Reportã¼ z cesty: Novã½ Jiã¼nã- Wales, Austrãlie (2. ããist) (volnã pã™ã-stupnã½)

Reportã¼ z cesty: Zãipadnã- Austrãlie 2007
Nãã prvã- den (ããsteãnã pã™ã-stupnã½)

Reportã¼ z cesty: Zãipadnã- Austrãlie 2007 Hledãinã- Iãã•kovice australskã© (ããsteãnã pã™ã-stupnã½)

Revised: December 2007

ã©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner